

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. Лом, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ШЕСТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Т. ДЕЛИЕВ,

при участието на секретаря Мартина Здр. Здравкова, като разглежда докладваното от НИКОЛА Т. ДЕЛИЕВ Гражданско дело № 20221620101572 по описа за 2022 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 240, ал. 1, във вр. с чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Делото е образувано по предявен установителен иск от „**БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ**” ООД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. ****, представлявано от Б. К. Б. и С. И. Г. - управители, чрез пълномощник Г. Д. И., със съдебен адрес: ****, срещу **И. Я. Д. с ЕГН ******* с постоянен адрес с. **** и настоящ адрес ****, установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 240, ал. 1, във вр. с чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Иска се да бъде признато за установено по отношение на ответника, че съществува вземане на ищеца за парично задължение, за сумата в общ размер на **537,52 лв.** – задължение по Договор за кредит № **** от 28.03.2017 г. и по запис на заповед от същата дата, от които главница в размер на **537,52 лв., която е частично предявена** от цялото вземане по договора и записа на заповед, като задължението е в общ размер 1597,52 лева, ведно със законната лихва за забава, върху главницата от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК до окончателно изплащане на вземането, предмет на заповедно производство по ч.гр.д. № 1583/2019 г. по описа на РС – Лом, по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №1063 от 10.09.2019 г.

Претендират се разноските направени в настоящото производство, включително и за юрисконсултско възнаграждение.

Твърди се, че на 28.03.2017 г. между Би Енд Джи Кредит ООД и И. Я. Д. е сключен Договор за кредит № ****, ведно със запис на заповед, като длъжника се е задължил да върне сумата в размер на 1008,00 лева, на 8 равни, погасителни вноски, в размер на 126,00 лева, в срок до 20.11.2017г.

Закупен е допълнителен пакет „Доверие“, от кредитополучателя и така общият размер на дългът по Договор за кредит № **** е в размер на 1597,52 лева, включващ, главница, договорни лихви и вноски по доброволен пакет „Доверие“.

С подписването на Договор за кредит № **** е съставен и запис на заповед от 28.03.2017 г., по който И. Я. Д. се задължава да плати сумата в размер на 1597,52 лева, представляваща задължението по кредита.

С оглед на това, ищецът е подал заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по реда на чл.417 ГПК в Районен съд- Лом, за част от сумата посочена в записа на заповед, а именно 537,52 лева, образувано е ч.гр. д. № 1583/2019г. и е издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК.

Ответникът не е подал писмен отговор в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК.

С оглед процесуалното поведение на ответника съдът приема, че по делото няма оспорени фактически твърдения.

Съдът е указал на страните, че в хода на производството ищеца ще следва при пълно и главно доказване да установи основанието на което твърди, че е възникнало задължението, както и, че е изправна страна, а ответника - възраженията си за недължимост.

В съдебно заседание ищецът, редовно и своевременно призован не се явява.

Ответникът, редовно призована не се явява и не се представлява.

Доказателствата по делото са писмени.

Изискано и приложено е ч.гр.дело № 1583/2019 г. по описа на Районен съд гр. Лом.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото във връзка със становището на страните и съобразно правилото на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

По ч.гр.д. № 1583/2019 г. по описа на Районен съд Лом е издадена на осн. чл. 417 от ГПК Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ №1063 от 10.09.2019 г. и Изпълнителен лист, в полза на заявителя - настоящ ищец, против настоящият ответник И. Я. Д. с ЕГН ***** с постоянен адрес с. **** и настоящ адрес ****, за сумата от сумата в размер на **537,52 лв.** (петстотин тридесет и седем лв. и 52 ст.), ведно със законната лихва върху главницата, считано от 09.09.2019 г. до окончателното изплащане както и разноски по делото в размер на 175,00 лв. (сто седемдесет и пет лв. и 00 ст.) от които 25.00 лева (двадесет и пет лева, 00 ст.) - представляваща платена държавна такса и сумата в размер на 150,00 лв. (сто и петдесет лв. и 00 ст.) юрисконсултско възнаграждение.

Заповедта е била връчена на длъжника/ответник в настоящото производство, ведно с покана за доброволно изпълнение с изх. №240 от 06.01.2022 г. по изп. дело № 20217480402552 на ЧСИ М. И. с рег. №*** в КЧСИ, по реда на чл. 47 от ГПК, чрез залепване на уведомление на 27.05.2022 г.

Съобщението е получено от заявителя, ищец в настоящото производство на 09.08.2022 г.

Искът на Заявителя, основан на чл. 415, ал.1 във вр. чл. 422 от ГПК е подаден в указания срок, на 26.08.2022 г., видно от входящият печат.

Няма спор между страните, а това се установява от приложения по ч.гр.д. № 1583/2019 г. по описа на Районен съд гр. Лом, оригинален документ, че ответника е издател на запис на заповед с място на издаване гр.Лом, дата на издаване 28.03.2017 г., място на плащане: гр.****, с който се е задължил безусловно и неотменяемо, да заплати в полза на „БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ“ ООД, с ЕИК ****, без протест и разноски, платим на предявяване до пет години от издаването му, сумата в размер на 1597,52 лева (хиляда петстотин деветдесет и седем лева и 52 ст.). Установява се още, че процесният запис на заповед е предявен на ответника за плащане на 20.06.2017 г.

Ответникът не спори, че подписът на записът на заповед е негов.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

В това производство, ищецът-кредитор следва да докаже фактът, от който вземането му произтича, а ответницата-длъжник - възраженията си срещу вземането.

Искът с правно основание чл. 422 във вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 240, ал. 1, във вр. с чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, е допустим, тъй като е предявен в срок и с предмет същите вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК. Съгласно т.17 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, предмет на делото при предявен установителен иск по реда на чл. 422, ал.1 от ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 9 от ГПК е съществуването на вземане, основано на записа на заповед. При въведени от страните твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение. В тази хипотеза всяка от страните следва да докаже фактите, на които са основани твърденията и възраженията ѝ, и които са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право – за съществуването, респективно несъществуването на вземане по записа на заповед.

Ответникът в производство по иск за установяване съществуване на вземането по запис на заповед може да прави два вида възражения: абсолютни – срещу формата и съдържанието на ценната книга и/или основани на пороци на волята при издаването на записа на заповед, и относителни – произтичащи от каузалното правоотношение, във връзка с което е издаден

записът на заповед. Въведеното в процеса относително възражение от длъжника може да се свежда до твърдение, че записът на заповед е издаден за обезпечаване на изпълнението на поето от него задължение по каузално правоотношение. В този случай длъжникът следва да установи съществуването на твърдяното каузалното правоотношение, както и връзката му с ценната книга – че посоченото каузално правоотношение е причина за издаването на записа на заповед. Длъжникът може да въведе и правоизключващи или правопогасяващи възражения относно вземането по каузалната сделка, които имат за последица недължимост на вземането и по записа на заповед. (в този смисъл Решение № 143/01.02.2013 г. по т.д.№ 870/2011 г., ВКС, I т.о.). В конкретния случай ответникът - длъжник по процесния запис на заповед, не оспорва издаването на ценната книга, не прави и възражения, свързани с нейната действителност. Следва да се отбележи, че приетият по делото запис на заповед, от който ищецът извлича вземането си, отговаря на изискванията на закона за форма и съдържание и е валиден. Съгласно чл. 535 от ТЗ записът на заповед следва да съдържа: наименованието „запис на заповед“ в текста на документа; безусловно обещание да се плати определена сума пари, падеж, място на плащане, името на лицето, на което трябва да се плати, дата и място на издаване и подпис на издателя. По своята правна същност, записът на заповед е едностранно волеизявление, облечено в законоустановена писмена форма, с посочено в чл. 535 от ТЗ съдържание. Съгласно чл. 536, ал. 1 от ТЗ, документ, който не съдържа някои от реквизитите, посочени в чл. 535 от ТЗ, не е запис на заповед, освен в случаите на ал.2, ал.3 и ал.4. Процесният документ е наименован "запис на заповед" и съдържа това словосъчетание в текста си, издателят е поел безусловно задължение да плати сумата 1597,52 лева на посоченото в документа търговско дружество, посочени са дата и място на издаване, както и място на плащане. Падежът на задължението е указан, че е на предявяване до пет години от издаването му, като същият е предявен на ответника за плащане на 20.06.2017 г. По несъмнен начин са индивидуализирани издателят и поемателят по ценната книга.

Ето защо, съдът, съобразявайки разпоредбата на чл. 535 от ТЗ, както и задължителните указания на ТР № 1 от 28.12.2005 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2004 г., ОСТК, констатира, че приложеният по делото запис на заповед отговаря на формалните изисквания за действителност. От същия се установява, че между страните е възникнало валидно менителнично правоотношение, с което ответникът се е задължил безусловно да плати на ищеца на посочения в записа падеж, който е настъпил преди подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК, сумата 1597,52 лева, като ищецът е заявил част от вземането си по реда на заповедното производство в размер на **537,52 лева** (петстотин тридесет и седем лева и 52 ст.).

Записът на заповед по своята правна природа е от една страна конститутивна ценна книга, а от друга формална едностранна абстрактна правна сделка, като основанието за поемането на задължението стои вън от сделката и не е част от фактическия ѝ състав. В правния оборот, обаче ценната книга често има несамостоятелна функция, като служи като

обезпечение на поети по каузално правоотношение задължения. При наведени твърдения от страните по делото за наличие на такова каузално правоотношение, по което записът на заповед е издаден, за да обезпечава изпълнението на възникналите задължения, е необходимо съдът да изследва съществуването и изискуемостта на задължение по паралелно съществуващото каузалното правоотношение при преценка основателността на иска. В тези случаи развитието на каузалното правоотношение влияе върху съществуването на менителничното задължение и издателят разполага с правото да противопостави освен абсолютните си възражения срещу ефекта, така и личните си (относителни), основани на каузални отношения с кредитора му.

В конкретния случай, твърдения за съществуване на каузално правоотношение – договор за кредит, за обезпечаване на който е издаден записът на заповед, не са въведени в от ответната страна

Не се твърди, нито доказва и погасяване на вземането по записа на заповед. Погасяването на задължението по запис на заповед се установява с отбелязване на плащането върху самия запис или с връщането на последния като ценна книга на длъжника след цялостното плащане - чл. 492 от ТЗ приложим, на основание чл. 537 от ТЗ.

По изложените съображения съдът намира, че ищецът доказва съществуването на валидно менителнично правоотношение с ответника и изискуемо вземане по същото в исковия размер, поради което искът следва да се уважи изцяло.

Относно разноските:

Съгласно т.12 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство. В мотивната част на тълкувателното решение е указано, че съдът по установителния иск следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и за разноските, сторени в заповедното производство, тъй като с подаване на възражение от длъжника изпълнителната сила на заповедта за изпълнение в частта ѝ относно разноските отпада.

Ищецът претендира единствено разноски по исковото производство – общо 175 лева, от тях 25 лева държавна такса и 150,00 лева юрисконсултско възнаграждение. В заповедното производство са направени разноски общо 175 лева, от тях 25 лева държавна такса и 150,00 лева юрисконсултско възнаграждение. Не представя списък по чл. 80 от ГПК.

При този изход на делото и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по заповедното и исковото производство разноски в размер на общо 350 лева.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, в отношенията между страните, че **И. Я. Д. с ЕГН ******* с постоянен адрес с. **** и настоящ адрес **** **ДЪЛЖИ** на „**БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ**” **ООД, с ЕИК ****** със седалище и адрес на управление гр. ****, представлявано от Б. К. Б. и С. И. Г. – управители, **СУМАТА** от **537,52 лева** (петстотин тридесет и седем лева и 52 ст.), представляваща неплатен остатък по запис на заповед от 28.03.2017 г., издаден за сумата от 1597,52 лева в гр.Лом на 28.03.2017 г., място на плащане: гр.****, седалище и адрес на управление на ищеца, в полза на „**БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ**“ **ООД, с ЕИК ******, без протест и разноски, платим на предявяване до пет години от издаването му, предявен за плащане на 20.06.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК - 09.09.2019 г. – до окончателното изплащане на вземането по Заповед № 1063 от 10.09.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по ч. гр. д. № 1583/2019 г. по описа на Районен съд гр. Лом.

ОСЪЖДА И. Я. Д. с ЕГН ***** с постоянен адрес с. **** и настоящ адрес **** **ДА ЗАПЛАТИ** на „**БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ**” **ООД, с ЕИК ****** със седалище и адрес на управление гр. ****, представлявано от Б. К. Б. и С. И. Г. – управители, **СУМАТА** в общ размер на 350 лева (триста и петдесет лева) - разноски направени в исковото и заповедното производство.

Препис от настоящото Решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал.2 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, да се отдели ч. гр. дело № 1583/2019 г. по описа на РС – Лом от настоящото дело.

Съдия при Районен съд – Лом: _____